

18. juni 1985 og på tide.

Ja, nå er dere nok utålmodige tenker jeg, og det har dere god grunn til. Det har jo ikke kommet livstegn herfra på uker. Jeg vil gjerne få lov til å redegjøre litt for dette slik at dere kan unskylde eller fordømme, alt etter egen smak.

Jeg har nok blitt et offer for stressen i høyeste potens. Min jobb som elektriker tar for tiden meget mer enn de obligatoriske åtte timer pr. dag. De seneste uker har gått med nesten daglig overtid.

I tillegg er det jobber som kommer i mellom som jeg ikke får tid til på dagen, men siden det dreier seg om kunder vi helst ikke vil miste så strekker vi jo oss så langt som muli, og det betyr at jobben må gjøres om kvelden. Men stresset ved å tilrettelegge disse jobbene også faller mest på meg selv om jeg ikke gjør selve jobben. Det som også henger over meg som jeg ikke får gjort virker også inn. F.eks. at jeg ikke har fått ferdig huset her som jeg har holdt på å restaurere noen år nå. Dette har skaffet meg disse kjente stress-symptomene som bl.a. gir seg utslag i en klolignende følelse oppe på hodet. Akupunktur var tingen, etter noen behandlinger med nåler i ørene har dette rettet seg til en viss grad. Men det må jo en nedstressing til på arbeidsfronten for å holde dette i sjakk.

Noe av det mer interessante og morsomme jeg har tilbragt den senere tid med er å arrangere karneval i Tønsberg. Dette betydde jo selvfølgelig en masse ekstrajobb, men heldigvis av den befriende typen, som jeg ikke ville unnvært. Vi trakk 8000 mennesker inn i toget utkledde til det ugjenkjennelige, so om ikke dette var nok stilte det minst like mange mennesker for å ta dette i øyesyn. Det er ikke værst i en by som kun har åtte og et halvt tusen innbyggere. Vel blåst.

Deler av siste uke har gått med til å tw et plastisk inngrep på mine kjære hørselsblekker, ikke noe alvorlig, kun for å se bedre ut, og det må man jo.

Ellers har vi jo hatt et vellykket Landsstyremøte i Bergen som jo tok en del tid, dere kan lese om det på egne ark i denne runden.

For å dele resten av fritiden mellom mine andre interesser, som omfatter fotball (aktiv og passiv), diverse møtevirksomhet på forskjellige plan og sosialt samvær med mennesker av beggekjønn. For ikke å forglemme at jeg har to barn boende her som jeg har ansvaret for, og som snart ikke kjenner meg igjen. Alt dette har fått meg til revurdere saker og ting. Jeg kan ikke orke dette kjøret særlig lenge. Det er det jo ingen tvil om. Heldigvis ser det ut for at det roer seg litt ned på jobben til ferien.

Da blir det litt mer pusterom til å få unna litt andre jobber, men for å komme til saken.

Når det gjelder klippprunden så kommer den til å fortsette, ta det helt med ro. Det som blir forandringer her er hyppigheten. Særlig nå om sommeren så er det lite klipp og det er ingen skrikende nødvendighet å sende ut noe hver uke. Mitt tilbud til dere er at dere får klipp etter hvert som de kommer med 14 dager eller 3 uker mellom hver utsendelse. Prisen settes ned til femti kroner for tre måneder.

I tillegg til dette bør dere ikke betale for juli, siden det har vært såpass sparsomt i juni.

Litt ris må jeg få gi med samme jeg er i gang. Det gjelder innbetalingene til lånet vårt. Dere som har skrevet under på å betale inn kr 45.- pr. mnd. Dere MÅ skjerpe dere. Jeg skrev utrykkelig i forrige runde at innbetaling for lånet var 6. juni, og at jeg MÅtte ha inn betaling for tilog med juni FØR denne dato. Det var ikke få hundrelapper jeg måtte legge ut, og ennå nå to uker etter siste frist, er det over tre hundre kroner som ennå ikke har kommet inn. Jeg legger ved beskjed til dere det gjelder. Fy skamme seg!

Klippene:

Som dere ser av klippmassen så har Åse sett UFO over Halden, jobb for Gøran?

Eikesdal har hatt besøk av noe rart, noe for Eddy i Kristiansund?

Videre så er det en oppgave for Einar i Flekkefjord å ta kontakt med Tormod Hagen i Mandal, og se hva dette er for slags fyr. Han har jo startet mye rart da, merkelig at jeg ikke har hørt om han før, kan det ha kommet av ørene?.

Vi Menn slår til med en hemmelig UFO-krig. Les selv og bli klokere.

Ja, dette var jo litt av hvert. En ting glemt jeg å nevne. Nå er endelig brevene til tidligere F.I. medlemmer sendt ut. Vi var ikke mange på brettebrevet her for en tid siden. Vi ble tre stykker, halve natten gikk med og vi fikk unna 1500 stykker da. De resterende 1300 har jeg tatt innimellom alt det andre som er nevnt. Sist lørdag gikk alt sammen endelig ut i posten, så nå får vi vente og se hva som skjer.

Sol dere med måte, vi høres om et par uker eller tre. Hilsen en ferielengtende Odd-Gunnar.

VIKTIG
FOR
ALLE!

VIKTIG
FOR
NÅEN!

UFO-ROGALAND

GENERELL INFORMASJON OM UFO ROGALAND

FORMÅL: UFO-Rogaland er en selvstendig organisasjon med formål å etterforske, opplyse om og registrere uvanlige iakttagelser, hendelser og foreteelser i atmosfæren, samt drive opplysende virksomhet om naturvitenskapelige emner, forene mennesker som er interessert i å yte noe for UFO-saken og samarbeide med lokale, landsomfattende, utenlandske og verdensomspennende UFO-organisasjoner.

VIRKEOMRÅDE: Av naturlige grunner vil organisasjonens etterforskningsområde primært begrense seg til Rogaland fylke. Hovedsenter for organisasjonen er lagt til Sandnes.

MEDLEMSKAP: Alle over 16 år kan bli medlemmer av UFO-Rogaland etter anbefaling av ett medlem og godkjennelse av styret. Styret kan likevel godkjenne en utenforstående søknad. Utmelding skal være skriftlig. Medlemskap gir stemmerett på årsmøtet samt møterett på medlemsmøtene. For de som ønsker å støtte organisasjonen økonomisk, gis det anledning til dette i form av støttemedlemmer.

KONTIGENT: Kontigenten fastsettes på hvert årsmøte og er for tiden på kr. 120,-. Familiemedlemmer og pensjonister betaler halv kontigent. Medlemmer som avtjener verneplikt opprettholder medlemskap gratis i avtjeningsåret.

MØTE-

VIRKSOMHET: UFO-Rogaland avholder 12 faste medlemsmøter i året, inkludert årsmøtet som holdes i februar.

UFO-Rogaland
Postboks 786, Krossen
4301 Sandnes

(04) 667841

Postgiro
4 26 40 32

I sølvskimrende tordenfugl ankommer ukens skribent Bergen, ned gjennom skydekket, som seg hør og bør er fylt med vann som senker seg over folk og fe, og landsmøtedeltagere. Fra fly-fly til fly-buss går så ferden videre inn mot Bergen sentrum og helgens første møte med initiativtaker Mentz Kaarbø. Etter en tids venting dukker også avd.leder Einar Urdal fra Flekkefjord opp, luftbåren fra Sola. Vår alltid oppofrende sjåfør, Henning Warloe frakter oss videre, som om han ikke skulle gjort noe annet. Det høres også med til historien at hvertfall én bil ble slitt ut og måtte byttes. Men det var ikke bare rattet han var fingerferdig med, noe vi skal komme tilbake til senere.

Montana ungdomsherberge lå oppe på et av Bergens syv omkransende fjell, ca 60 kroner fra sentrum (med taxi).

Her ble vi mottatt av en ubeskrivelig sur og lite serviceminded bestyrerinnne.

Her treffer vi også Erling Strand og Roar Wister med sine respektive ledsagersker. Roar og jeg ble meget upopulære da vi tok oss den frihet og be om å få kjøpt fire stk. lettøl. Slikt gikk jo ikke an på et anstendig sted. (Hva de gjorde i brusskapet er meg ennå en gåte).

Stahet og et tappert forsøk på å smile vennlig, gav imidlertid resultater, og vi kunne skylle ned reisestøvet og finne søvnen.

Montana viste seg å være et livlig sted, med mennesker fra alle verdenshjørner. Språk suste rundt i lufta slik at Babel bleknet, og et snaut hundre malaysiske unge damer hevet standarden med flere hakk. Vi snublet i dørstokker fort vekk.

Lørdag 25. mai var første møtedag og vi stilte utvilte på plass klokken 11.00 i Møhlenpris Fritids-senter under Puddefjordsbroen. Vi ble ønsket velkommen av avd.Vests ukronede regent Finn Kalvik. Og dermed var første punkt på dagsordenen allerede unnagjort.

Vi som deltok var foruten nevnte Kalvik: Mentz Kaarbø- Einar Urdal - Roar Wister - Erling Strand og Odd-Gunnar Røed. Henning Warloe, også fra Bergen deltok som observatør.

Neste punkt på dagsordenen var valg av ordstyrer. Dette gikk også greit da undertegnede ikke motsatte seg vervet etter forslag. Til og med punkt tre gikk enkelt og greit: Godkjennelse av dagsorden.

Punkt fire ble noe mer omstendelig da dette omhandlet rapport fra avdelingene. Særlig mye var det ikke å slå i bordet med fra noen kant da det i den siste tiden har vært usedvanlig stille på observasjonsfronten mellom himmel og jord. Hessdalen fungerer jo fremdeles og det har vært endel fart på Voss. Der har det desverre sluknet bort uten at spektralfotoapparatet kunne bli brukt med hell.

Administrativt fra Østlandsavdelingen er følgende godbit innført i Oslo-gruppen, med oppfordring til gjentakelse i andre grupper, om det ikke allerede er gjort.

For at ikke en eller to stykker skal slite seg helt ut totalt har disse ordnet det slik at små grupper på to til tre personer har fått ansvaret for at forskjellige verv blir utført. Her er det jo kun fantasien som stopper en. Smart.

Tønsberg-gruppen arbeider for tiden med å få ut 3000 brev til tidligere F.I. (Fremmedvitenskapelig Informasjon). Erfaringen fra Brosjyresentral-fadesen med 5000 utsendte brev kommer godt med under dette arbeidet. Responsen fra dengang på to % holder til å dekke utgiftene denne gang, men dette er en helt annen målgruppe og vi har lov å vente en betydelig høyere tilslutningsprosent. Punkt fem inneholdt regnskap. Siden vi har en profesjonell revisor blandt oss i Hans Aass fra Arendal, syntes vi det var naturlig å forespørre ham om han var villig til å ta jobben for UFO-NORGE. Regnskapet hittil har ikke vært fullt så oversiktelig og "riktig" oppført som ønskelig. Det var enstemnighet om at dette skal tre i kraft. Dette avgjøres av Hans Aass selv, når han evt. er klar til å "ta jobben". Finn vil da motta tommelfingerregler for oppsetting av regnskapet. Resultatet sendes til Hans Aass for godkjennelse.

Tidsskriftet var neste post. Det ble vedtatt å fortsette som nå ved utsendelse, nemlig uten konvolutt. Vi unngår løse ark i bladet. Innbetalingsblanketten kan jo også festes i midten under heftingen. I forbindelse med dette punktet var det også duket for et møte med trykkeren. Trykker Steen tok imot den kritikk som ble rettet mot ham fra nummer 1 1985, og var enig, dette holdt ikke mål. Han lovet bot og bedring, og fortalte oss hva den nye trykketeknikken gikk ut på.

En slags off-set med plast-plater som trykkes i en spesialmaskin som kan minne om en slags fotostat-prosess. Denne teknikken stiller høyere krav til manus, som han berømte for stadig å stige i kvalitet i den senere tid. Fargebilder er dog vanskelige å arbeide med om de ikke har god kontrast. Vi ble enige om å fortsette trykken i Bergen, og gjøre vårt ytterste alle sammen for at kvaliteten skal bli så god som mulig. Dette er jo såpass billig at vi i dag ikke har råd til andre systemer. Framtiden får råde i dette spørsmål.

Punkt åtte. Gjennomgåelse av retningslinjene ble det lengste punktet på dagsordenen. Her var det i utgangspunktet reist kritikk fra en av våre tilsluttede grupper. Etter hvert som vi analyserte de forskjellige punkter kom vi mer og mer fram til at de nåværende punkter er meget godt satt opp og at de virker så demokratiske som mulig i en organisasjon som UFO-NORGE.

Vi ble således enige om at de bør stå som de står. Disse kunne heller ikke endres på dette Landsstyremøte da de kun kan endres på Landsmøter. Konklusjonen ble da at eventuelle klagepunkter og eller forslag om endringer av retningslinjene sendes Komitéen i god tid før neste års Landsmøte. Her tok lørdagen slutt og vi vandret (med drosje) tilbake til Montana. Her satt fremdeles vår kjære furie bak disken og skulte. Hun jobbet visst 24 timer i døgnet. (Vi tittet etter feltsengen bak disken).

Rask dusj og taxi tilbake til den berømte bryggen i Bergen for bespisning av nydelig mat i Bergenske omgivelser. De liker å lage seg spesielle spise og drikkesteder på de mest fantastiske steder disse bergenserne, og takk for det.

Nydelig mat god vin og sprudlende øl med etterfølgende discotek-besøk. Men selv om Bergen ikke egentlig er Norge, må de desverre følge norsk lov, og den sier at det ikke er lov å forflytte legemet med tilnærmet rytmiske bevegelser til og fra tappekranene i Pinsen. Mao. all dans forbudt. Jeg har egentlig aldri helt forstått dette, men hvem har vel egentlig det? Mulig at han som i sin tid fant på denne galskaper manglet ben, men likevel...

Det ble en sen kveld igjen, og nå måtte en stakkars nyinnflyttet engelskmann vekkes og stables på bena for at vi (Einar og jeg) skulle komme inn på rommet. Han hadde låst i god tro om at vi alle hadde hver vår nøkkel. Den andre som hadde flyttet inn på rommet i løpet av dagen var en Israeler fra Tel Aviv. Felles for begge disse var at de synes Norge var et land for millionærer, ikke skjønte de at det gikk an å bo her fast, så dyrt som alt var.

Dette fortalte de oss etter at vi hadde unskyldt oss dagen etter.

Neste morgen, ja. Det var ikke til å unngå at frokosten for mitt vedkommende hang i en ytterst tynn tråd. Einar er jo et solid stykke A-menneske og feiet ut av døren ved det som i andre byer går under navnet soloppgang. Jeg har aldri helt fått inn den vanen og fikk på nåde min etterlengtede tallerk med svett ost og saltpølse med plastkant. (Noe vi fant ut var et forsøk på kvelning fra dragens side). Vel, mat er mat, og vi trenger det for å fungere på blandt annet landsstyremøter som vi nå søndag fortsatte på Møhlenpris Fritidssenter kl.11.05

Vi var nå kommet fram til punkt åtte: Sirkulasjon av tidsskrifter. Vi er her på jakt etter personer som vil stå på liste som mottager av tidsskrifter for gjennomsyn. De som er setter seg på denne listen forplikter seg kun til å bidra med 8 sider stoff til tidsskriftet pr. år, og å sende bladene videre innen fjorten dager til neste person på listen.

Interesserte kan skrive til undertegnede.

Det ble besluttet å tilby Nordic UFO Newsletter for salg. Det har hittil blitt gitt gratis til alle våre utenlandsadresser som vi utveksler med. Disse får selvsagt fortsatt bladet gratis, men det har etter hvert blitt en god del mennesker her i Skandinavia som også gjerne vil ha dette bladet, derfor tar vi nå ti kroner pr. eks. og tilbyr dette gjennom annonser i tidsskriftet.

Under eventuelt tok vi for oss det såkalte ICUR-møtet, som planlegges holdt i Oslo til høsten. Bertil Kuhleman, ICURS president, kom gjennom pr. telefon til Montana på lørdag, og det var hans stikkord som ble diskutert. Nærmere detaljer kommer vi tilbake til når dette tar mer form. Av andre eventuelle ting tas med at vi trykker opp visittkort med alle tre hovedadressene på og heading, slik som brevarket, med plass til lokalstempler i midten. Nye brevark skal også gjenoptrykkes da Rapportsentralen har byttet adresse for en tid tilbake.

Søndagen ble avsluttet av Henning Warloe som overasket oss med meget profesjonell trylling, der han startet opp med skyve en ti cm. lang galvanisert spiker inn gjennom nesen, rett forfra og inn, litt skremmende egentlig. Videre skiftet tau lengde og knuter forskjøv seg av sine respektive tauverk. Kortkunster manglet heller ikke og den store avslutningen var giljotinen som kuttet gulerøtter så det sprutet mens armer og slike ting fortsatte å tilhøre forsøkskaninene. Jo, han kunne sine saker, norgesmesteren fra et par år tilbake.

Så ble den formelle delen av Landsstyremøtet 1985 hevet, og noen av oss dro til Bergens berømte akvarium for å se på piraya og andre lekkerheter. Jeg hadde sett disse før så Finn Kalvik og jeg dro til et eldgammelt serveringssted som het Holdbergstuen for å prate litt.

Klokken seks var det pizzadags, og vi møtte de andre på et sted som kaltes Jeppes pizzakro, jo det gikk i Holdberg's minne, og maten var god og sterk, men ikke værre enn at den lot seg velvillig skylle ned av Hansa's gyldne dråper. Det nærmet seg kveld og Einar Urdal måtte forlate selskapet for å frakte sitt legeme hjem pr. fly. Vi andre rakk en tur med Fløybanen før det nærmet seg kveld med tilhørende avskjed med våre venner i avd Vest, i form av en spasertur gjennom deler av gamle Bergen. Det siste vi rakk å bestemme før bussen gikk, var at neste Landsstyremøte holdes i Tønsberg om et års tid. Dette året blir det også Landsmøte og vi håper å kunne lufte muligheten av en avholdelse i Sandnes ved UFO-Rogaland, hermed er ballen kastet.

Resten av kvelden gikk med på rommet til Erling og Roar. Småprat og uformell diskusjon av interessante emner slo i hjel såpass mange timer at vår engelske venn igjen måtte tre i aksjon

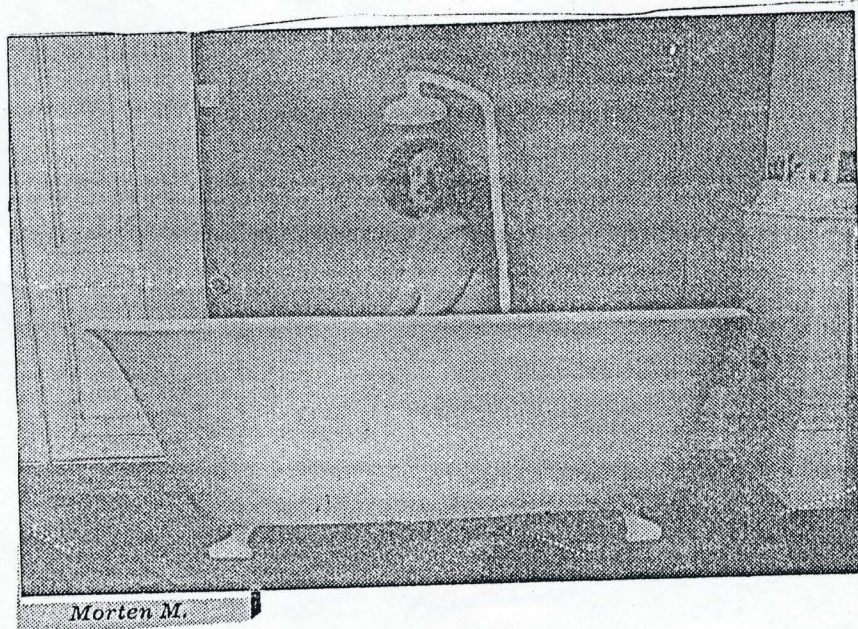
utpå natten.

La meg også ta med en sensasjonell ting som skjedde tidligere på dagen. Vår nå så kjente burugle i resepsjonen på Montana satt jo der fremdeles, og da vi forsøkte å henge opp et UFO-NORGE klistremerke i smug, våknet hun til død. Forskremte ventet vi det verste, men hva skjedde? Jo, hun slo fullstendig om og viste seg fra en helt annen side. Mer eller mindre sjokkskadet sto vi og tok i mot at hun hadde selv hatt en uforklarlig UFO-observasjon over Bergen for en tid tilbake, og ikke nok med det. Hun hadde til og med kjente folk på Natterøy av alle steder, bare noen steinkast fra der jeg bor. Det virket nesten skremmende, hadde vi ikke kommet oss ut da, tror jeg nesten hun hadde blitt med oss på byen. Vi fikk da gitt henne en innbetalingsblankett.

Mandagen kom og frokosten inntatt med et nødskrik, denne gang alene. De andre hadde dratt, da toget startet tidlig. Etter den vanlige unskyldningen overfor de andre på rommet, dro jeg ut mot flyplassen. Avgang var ti minutter på ett, og plutselig var vi igjen over skyene, der solen alltid er gul, som rett og rimelig er. Jo, det er her vi hører hjemme, på solsiden.

Tilsist en stor takk til gutta i Bergen, som gjorde alt dette mulig, nye gamle minner har med dette festet seg ubotelig til huskeboksen, og vi tar så gjerne i mot flere, etter hvert.

En sliten hilsen fra Odd-Gunnar Røed og nå er
det KARNEVAL.

Morten M.

Tjasså...?
av morten m...

— Kanskje vi sku' låne et par av dem uhippe dressa og slipsa te fatter'n din, så kunne vi vært med i dette karnevalet vi også esse. —

©

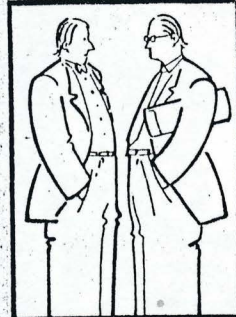
Tjasså...?
av morten m...

— Bærum sykehus delvis stengt for fødsler i sommer. Bare ekstra små barn slipper igjen- nom. —

©

Tjasså...?
av morten m...

— For å understreke viktigheten av en intensivt AIDS-forskning, burde kanskje årets homomarsj starte fra AIDS-voll plass.

©

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

(Se baksiden!)

10. MAI 1985

Var det en UFO Åse så i natt?

Ingen kan gi noen forklaring på himmelfenomenet som ble observert på nattehimmelen over Halden mellom klokka 03 og klokka 04 i natt - i nordvestlig retning.

Åse Setterquist i Hjortsbergveien ringte oss i morges og fortalte at hun gjennom en times tid hadde obser-

vert fenomenet. Hun kontaktet vår fotograf Arild Brunvand som kan bekrefte det hun så, men dessverre lot ikke fenomenet seg fotografere. De kan ikke forklare hva det var de så. Det kan heller ikke Forsvarskommando Sør-Norge, Meteorologiske Institutt eller Arne Børcke i UFO-Rapport.

Arild N. Hansen

Det var ved tre-tiden at Åse Setterquist ble vekket av sin mor som hadde sett noe «rart» på himmelen i retning av Halden sykehus. I løpet av den timen som observasjonen varte ble gjenstanden mindre og mindre. Den flyttet seg meget sakte og hele tiden sendte den ut et gulaktig lys - det hele kunne minne om et stjernes-kudd som stod og blinket.

— Lyset var veldig kraftig og det virket som om lyskilden stod og vibrerte. Gradvis avtok den og i løpet av en time var den borte, forteller hun til Halden Arbeiderblad i morges.

— Det kan ikke ha vært et fly, da?

— Nei, et fly kan det neppe være. Vi hadde vinduet åpent for om mulig å høre noe, men det hele var stille og rolig. Ingen motordur var å høre, og så lenge som en time virker også usannsynlig når det gjelder flyobservasjoner.

— Hvor høyt oppe var denne gjenstanden?

— Fra mitt hjem så det ut som om gjenstanden var ca. 50-100 meter oppe på nattehimmelen over «Sykehusfjellet», men det er umulig for meg å fastslå høyden.

Ved Forsvarskommando Sør-

Norge ble vi heller ikke klokere. Vakhavende kunne kun opplyse at man der ikke hadde fått noen meldinger om unormal aktivitet i norsk luftterritorium i løpet av natten. Hadde slike observasjoner blitt gjort ville vi fått opplysningene umiddelbart, opplyses det.

UFO?

I Oslo er det en del UFO-interesserte mennesker som har dannet interesse-organisasjonen UFO-Rapport. Arne Børcke er en av disse. Da vi forela ham iakttagelsene fra Åse Setterquist utelukket han straks at det kunne være noen «jordisk gjenstand» som var observert. — Verken fly eller helikopter kan ligge bak denne rapporten, sier han. Til det er observasjonstiden for lang. Ei heller kan det være en ballong. Den har ikke selvstendig lys.

— I første omgang ser det ut til at dette er en ukjent fenomen. Blinkingen tyder klart på dette.

Ettersom Børcke får høre om observasjonen bare få timer etter at den er gjort, har det ikke kommet meldinger fra andre steder. Børcke har inntrykk av at folk som gjør slike merkelige observasjoner oftest sitter både lenge og vel med det de har sett før de meddeler det videre. Frykten for å «dumme seg ut» ligger vanligvis i bakhodet.

— Hva benytter så UFO-rapport alle rapportene til?

— Det er svært lite konkret vi kan gjøre, uttaler Børcke, men observasjonene blir arkivert for senere å bli tatt fram og kanskje bli satt i forbindelse med andre observasjoner.

VÆRFENOMEN?

Iakttagelsen fra Halden i natt er vanskelig å forklare, men Børcke opplyser at spesielle atmosfæriske forhold kan gi gjenspeilinger i atmosfæren og at urolig luft kan få det til å se ut som om gjenstander vibrerer og lyset blinker.

Ved Meteorologiske Institutt på Blindern hadde meteorolog Jan E. Johnson ingen forklaringer på Åse Setterquists observasjon. Det er imidlertid tordenskyer over Østlandet, men med en konstant observasjon over en time og stadig avtagende størrelse er det lite som tyder på at det er snakk om elektriske utladninger i atmosfæren.

Halden Arbeiderblad går ut fra at Åse Setterquist og Arild Brunvand ikke har vært alene om sine observasjoner. Skulle noen andre også ha gjort lignende iakttagelser er vi interessert i å komme i kontakt med dem. Det er bare å ringe Halden Arbeiderblads redaksjon.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Nomådal's Budstikke

Molde

Politisk tendens: Uavh. Borgerlig

(Se baksiden!)

31. MAI 1985

Ufo i Eikesdal ?

RB — MERETE VISNES

— Ved 12.30-tiden i går så jeg noe rart, forteller Arild Karijord i Eikesdalen til Romsdals Budstikke.

— Kona og jeg satt ute og spiste formiddagsmat, og da er det jeg blir oppmerksom på noe merkelig på himmelen like ved fjellsiden.

Da jeg tok kikkerten for å se bedre så jeg at det var en lysende rund kule, omtrent på størrelse med ei stor stjerne. Min kone så den også, forteller Karijord.

— Hvor lenge kunne dere betrakte dette fenomenet?

— Rundt 10 minutter — vi tok også båten og rodde ut på vatnet for å se bedre. Etter 10 minutter startet den plutselig opp, og flyttet seg så et stykke i voldsom fart. Da den beveget seg ble den svært blank og lysende, og vi kunne se den godt med det blotte øyet. Vi hørte ingen lyd. Deretter forsvant den opp i lufta og ble borte, forteller Arild Karijord, som ikke har opplevd maken noen gang før.

Det han nå lurar på er om noen andre i distriktet kan ha sett den samme lysende runde kula som han og hans kone så?

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

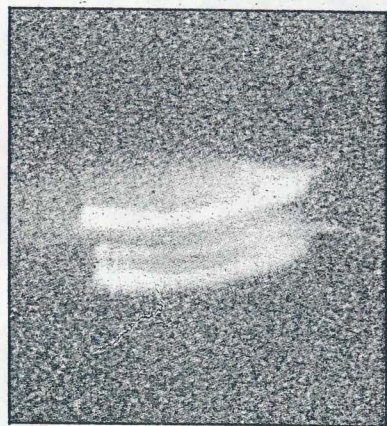
(Se baksiden!)

10. MAI 1985

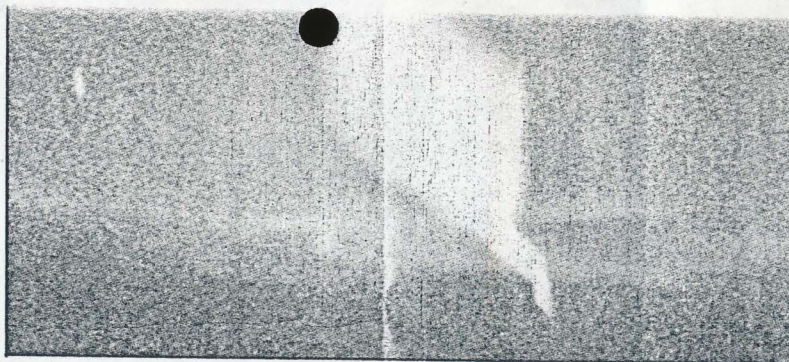
UFO- besøk?

Var det en UFO som var synlig over Halden i natt? Åse Setterquist i Hjortsbergveien har ingen naturlig forklaring på hva det var hun så over «Sykehusfjellet». Radarovervåkingen, Meteorologiske Institutt eller Ufo-spesialister kan heller ikke si hva det var. Kanskje var det en UFO?

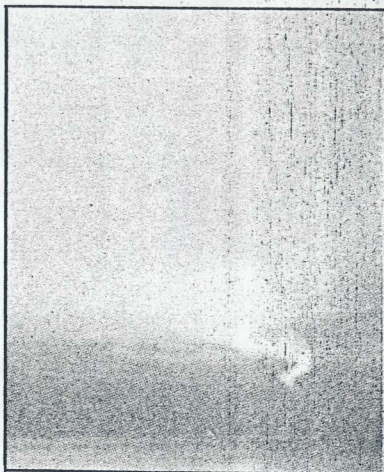
SE SIDE 13

En lysende tallerkenformet gjenstand på vei gjennom himmelrommet.

Det kraftige skinnet fra en UFO lyser opp et større havområde.

Folk som hevder å ha observert UFOer, sier at de avgir et blennende sterkt lys.

En av de viktigste rakettbasene ligger i delstaten Montana og heter *Malmstrom Air Force Base*. Under bakken på den kjempemessige basen finnes 20 utskytningsiloer for langdistanseraketten *Minuteman*.

Det var på dette superfølsomme området at noen høyst merkelige fenomener ble registrert i 1975. 7. november slo elektroniske sensorer alarm: Ett eller annet krenket basens sikkerhet. Spesialgrupper kalt «Sabotage Alert Teams» rykket øyeblikkelig ut, og ble ledet i retning av utskytningsrampen *K-7*.

Da de var en og en halv kilometer unna, kunne den ene gruppen se en lysende gjenstand over området. Da mennene nærmet seg, kunne de se at «tingen» hadde enorme dimensjoner. Det var som å se en opplyst tallerken på størrelse med en fotballbane. De nektet å kjøre nærmere. NORAD, luftovervåkingen, hadde nå fått gjenstanden inn på radaren. Og fra *Great Falls*-flyplassen ble to F-106 jagere satt på vingene. I mellomtiden hadde objektet steget med fenomenal hastighet til 200 000 fots høyde. Og var helt utenfor rekkevidde.

A-S
BYRAET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVEI. 24 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

UTKLIPP FRA:
VI MENN
OSLO
NR 21 1985

1.

I all hemmelighet raser KRIGEN MOT UFOENE

Egil Ulateig
Foto:
Gamma, SIPA

Etter mange års taushet og hemmelighetskremmeri har amerikanske forskere nå klart å bevise hva UFO-tilhengere i årevis har hevdet: Slike gjenstander eksisterer. Og ikke bare det. I denne reportasjen kan *Vi Menn* avsløre at ansvarlige amerikanske organisasjoner som CIA og FBI er opptatt av trusselen fra himmelrommet.

E

2.

Etterpå sjekket spesialgrupper Minuteman-raketten. Og oppdaget det forbausende at båndet som dirigerer raketten datamaskin, og dermed eventuelle mål, var forandret.

Var gjenstanden en ny kjempe-UFO (Uidentifisert flygende objekt), lik den som ble observert nesten ti år tidligere, også ved en Minute-man-base?

Den mystiske aktiviteten rundt Malmstrom-basen fortsatte. 8. november kunne NORAD rapportere om radarflekker mellom 9500 og 15 500 fots høyde. Folk på bakken kunne se lys på himmelen og høre jetlignende dur. Men flygeledere i området kunne fortelle at det nærmeste flyet var over 150 kilometer unna.

Igen dro jagerfly på jakt etter den mystiske gjenstanden. Men måtte gi opp. Radaroperatørene kunne fremdeles følge objektet. NORAD sjekket om det kunne dreie seg om nordlys-fenomener, men værvarslingen avviste en slik mulighet.

Dagen etter kunne den andre gruppen i Sabotage Alert Teams observere det som nå ble kalt UFO. De beskrev det som «et gult, sterkt, rundt lys» i en høyde av mellom 2000 og 4000 fot. En annen observasjonspost kunne rapportere om et oransje-avitt lys fra en gjenstand som var rund eller tallerkenformet.

Enda mer underlig var det at en rekke andre merkelige fenomener hadde inntruffet i denne delen av Montana omtrent på samme tid.

Så rart det enn høres ut, ble observasjoner av UFOer sett i sammenheng med en uhyggelig serie av dyremishandlinger og drap. De fant sted i mange stater, også i Montana i 1975. Det så ut som om dyrene var blitt mishandlet fjernt fra åstedet og droppet fra et fly.

Det fantes ikke blodspor eller spor av mennesker rundt kadavrene. Samtidig strømmet det inn øyenvitneskildringer fra bønder i distriktet til politiet.

Alle vitnene hadde sett underlige gjenstander. Da sheriff *Keith Wolverton* i Cascade County kjørte hjemover om kvelden 11. november sammen med en assistent, så han et stort, oransje lys ved veien.

Det beveget seg med utrolig hastighet i en høyde av 70 meter. Og samme dag studerte Wolverton fra bakken et B-52 bombefly som drev øvelse over Freeze Out Lake. Med ett så han et lys bak bombeflyet. Gjennom kikkertsiktet på riflen sin kunne han se at objektet festet seg til bombeflyet i noen sekunder. Deretter forsvant det. Siden fikk sheriffen vite at akkurat samtidig hadde radaren om bord på B-52 flyet slått klikk.

Dusinvis av slike rapporter strømmet inn. Men hver gang journalister eller forskere rettet henvendelse til militære myndigheter for å få bekreftet meldingene, var svaret: *Vi vet ingenting. Vi har ikke hørt noe.*

Det er denne holdningen som har preget alle offentlige amerikanske institusjoner helt siden strømmen av UFO-meldinger startet etter krigen.

Både CIA, FBI og NSA (The National Security Agency) har beklagt at de i det hele tatt har mottatt rapporter.

Men i det aller siste har teppet av taushet revnet. Og amerikanske tjenestemenn har måtte innrømme: Vi har rapporter om UFO. Men vi kan ikke si noe av hensyn til rikets sikkerhet.

Men USAs ledere, fra presidenten og nedover, kjenner til flere oppsiktsvekkende, seriøse rapporter om UFOer.

I løpet av de fire siste årene har noen forskere klart å få frigitt ikke

Forts. neste side

Fort. fra. foreg. side

mindre enn 3000 sider med tidligere hemmelig materiale; Fra organisasjoner som hæren, marinen, flyvåpnet, FBI, NSA og DIA (The Defense Intelligence Agency).

I disse tallrike rapportene kan man lese nøyaktige observasjoner og vurderinger av vitenskapsfolk, militære og sivile etterretningsfolk, politifolk og andre ansvarlige personer.

To av de fremste forskerne, *Lawrence Fawcett* og *Barry Greenwood*, sier:

— *Vår hensikt er ikke å bevise at UFOer virkelig eksisterer. Det viktigste er at offentligheten har rett til å vite hva som skjer. Hemmelighetskremmeriet rundt UFOer skaper bare nervøsitet.*

I de frigitte massene av dokumenter skinner det klart igjennom at CIA og FBI stadig motsier seg selv. På den ene side hevder de at de har sluttet å interessere seg for emnet for lenge siden.

Samtidig går det fram at de stadig samler øyenvitneskildringer og lager studier av topphemmelig karakter om de uidentifiserbare objektene flyvåpnet har mottatt over 12 000 rapporter fra folk som hevder de har sett UFOer. Over 700 av dem er helt uforklarlige — dersom det ikke virkelig er fartøy fra andre planeter.

For UFO-etterforskerne i CIA og FBI må året 1975 ha vært spesielt urovekkende og gitt grunn for ytterligere hemmeligholdelse. For det var ikke bare i Cascade County, Montana, at forbausende ting skjedde.

Klokken ti, 30. oktober kunne folk ved *Wurtsmith Air Force Base* i Michigan melde om noe de aldri har sett maken til. Noe som lignet lysene på et lavtflygende objekt kom til syne ved et boligkvarter. Det minnet om et helikopter.

Flere mennesker så lysene samtidig. I minuttene etterpå kunne de se et slags helikopter som beveget seg omkring flyplassen. Og en gjenstand kom til syne på radarskjermene. Akkurat da var et KC-135 tankerfly på vei inn for landing. Kaptein *Myron Taylor*, en navigasjonsinstruktør, skrev senere en rapport.

De hadde fått ordre av radarkontrollen om å undersøke et uidentifisert flygende objekt, og oppdaget snart søkelysene. De fulgte gjenstanden nordover, ut over Lake Huron. Det viste seg snart å være to gjenstander, og flymannskapet kunne hele tiden se dem med blotte øye.

Høyden var 700 meter og farten 350 kilometer i timen. KC-135 fikk klarering om å følge dem uansett hvor de dro. Til slutt måtte de gi opp, fordi

UFOene satte opp farten til om lag 2000 kilometer i timen, ifølge flygerne.

Etterpå fikk manskapet ordre om å holde kjeft da de ble spurt om hendelsen. Men lignende ting hendte flere steder på denne tiden. Forsvarsledelsen var tydelig bekymret. De var ute av stand til å finne ut eksakt hva slags gjenstander det dreide seg om.

Det var ikke bare USA som hadde slike besøk på denne tiden. Her følger ett av mange eksempler, en rapport fra ambassaden i Algerie til utenriksminister *Henry Kissinger*, datert mars 1975:

«*Generalsekretæren i forsvarsdepartementet (i Algerie), oberst Abdel-Hamid Latreche, bad meg*

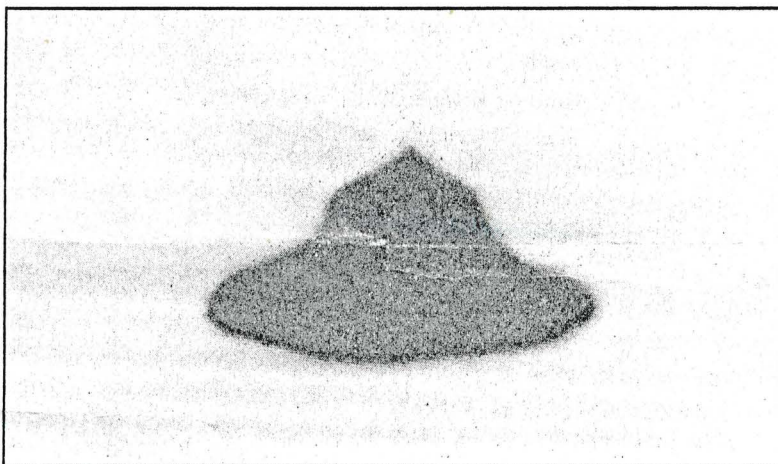
Men 40 kilometer unna forsvant all forbindelse med flyplassen og han besluttet å snu.

En annen F-4 gikk på vingene og oppdaget fort gjenstanden. Lyset fra den var blendende, og skiftet fra blått til grått, rødt og oransje. Størrelsen tilsvarte et middels transportfly.

Sør for Teheran kom brått en annen gjenstand til syne, øyensynlig ut av den første. Den kom rett mot jageren med stor fart. Piloten forsøkte å avfyre en AIM-9 rakett, men kontrollpanelet hans var satt ut av funksjon.

Han bestemte seg for å gå i stup og kunne se at den vesle gjenstanden igjen sluttet seg til den store.

Fra F-4 flyet kunne de se gjenstanden lande. Den kastet lys over et

Dette bildet er tatt av en 15 år gammel japansk skolegutt som hevder han hadde sett en hatt-formet UFO.

kontakte ministeriet 7. mars. Formålet med møtet var å spørre meg om vi kunne kaste lys over merkelige «maskiner» som hadde beveget seg i algerisk luftterritorium de seneste ukene.»

Latreche kunne fortelle at objektet var sett fem ganger. Og ved én anledning var det observert to timer i trekk. Det utstrålte et meget sterkt lys, som hindret folk i å se selve konstruksjonen.

Man hadde sett det lande og ta av to ganger. Alle observasjoner var bekreftet av minst to personer. Objektet var også blitt registrert på radar. Kissinger hadde ingen kommentar. Omtrent et år senere kom en lignende forespørsel fra Tunis.

Og i september 1976 kom en enda merkeligere rapport til USA, denne gangen fra Teheran.

Fire mennesker hadde sett merkelige gjenstander på himmelen. Etter å ha fortalt de som ringte at det dreide seg om stjerner, besluttet amerikanerne å undersøke selv. De observerte raskt en lysende gjenstand og ga ordre om at en F-4 jager skulle gå opp og sjekke saken.

Flygeren nærmet seg objektet.

område på to—tre kilometer. Piloten merket seg posisjonen og dagen etter ble han fløyet ut i helikopter for å undersøke stedet. Det fantes ingen spor. Men en familie i nærheten kunne fortelle at de hadde sett et kraftig lys i løpet av natten.

Lignende rapporter foreligger fra Marokko og Kuwait, så vel som fra Sør-Afrika og Australia.

Det kan virke som om UFO-aktiviteten konsentrerer seg til visse områder og spesielle perioder. I CIA snakker man i all hemmelighet om den store bølgen i 1954. Den er tidligere blitt avfeid som fantasier av UFO-tilhengere. Nå viser det seg at CIA samlet materiale om hendelser i denne tiden. Det dreier seg om observasjoner i Frankrike, Uruguay, Spania, Algerie, Fransk Ekvatorial-Afrika, Rhodesia (Zimbabwe), Finland, Nederland — og Norge.

Den norske rapporten er fra 13. mai 1954 da personer både i Nordbotten i Sverige og Hammerfest i Finnmark på samme dag så tre lysende gjenstander passere over Kautokeino.

De fløy i V-formasjon og forsvant i sør-vestlig retning. En lensmanns-

betjent, som så dem i kikkert, fortalte at de ikke lignet vanlige fly. Og var røde på den ene siden og hvite på den andre. Og det så ut som om de roterte.

ICIA-materialet finnes flere rapporter fra Nord-Skandinavia. En av dem datert 20. januar 1959, er fra Stigsjø i Sverige. En annen gjelder en observasjon over en gruppe lysende gjenstander over Bergen 12. mars 1959.

17. mars 1960 ble to objekter sett av fotograf *Esse Jansson* fra Norrtälje. De lignet satellitter, bortsett fra at de plutselig forandret retning.

Slike rapporter finnes i det frigitte materialet, helt fram til 1980. FBI har et UFO-arkiv som dreier seg om observasjoner over amerikansk territorium.

Men hva tror de ansvarlige myndighetene i USA selv om UFOer? Det finnes en rekke rapporter hvor flere hypoteser blir diskutert.

En av dem stammer fra den hemmeligste av alle spionasjeorganisasjoner, NSA. Der blir det drøftet om UFOer rett og slett er juks, men det blir avvist.

Det neste alternativet er hallusinasjoner, noe som også blir karakterisert som tvilsomt.

UFOer kan også være naturfenomener, noe som har store konsekvenser for rakettvarslingssystemer, for eksempel. De kan også være menneskekonstruerte gjenstander.

Til slutt diskuterer NSA-rapporten muligheten for at gjenstandene faktisk kommer fra andre planeter, og sier at den muligheten må tas alvorlig.

Dette har store konsekvenser for menneskeheten, hevder rapporten. Dersom det er slik at det er «de» som har oppdaget «oss», betyr det at de er oss overlegne. Og i en konfrontasjon er vi dermed dømt til å tape.

Det blir sagt rett ut at vi må slutte å ta lett på UFO-problemet. Vi må ta det som en reell trussel mot vår eksistens. Vi må anstrenge oss for å kartlegge hva slags gjenstander det dreier seg om, og hvordan de skal ødelegges. Det kan dreie seg om menneskets sjanse til å overleve.

Resultatet av de amerikanske forskernes utrettelige arbeid er ganske enkelt fantastisk: Det er slått fast, med grunnlag i dokumenter, at ansvarlige amerikanske organisasjoner tar UFOene alvorlig. Det finnes knapt tvil om slike gjenstander eksisterer. De sentrale spørsmål som gjenstår å besvare, er: Hva slags gjenstander dreier det seg om? Hvor kommer de fra? Hva vil de?

Båtfrelst UFO-jeget trives i Mandal

- Jeg hadde valget mellom Kristiansand og Mandal da jeg skulle flytte fra Hemne. Selvfølgelig valgte jeg Mandal, forteller nytilsatt distriktssjef i Gjensidige i Mandal, Tormod Hagen til Lindesnes.

Etter dette frieriet til mandalittene forteller Hagen at han er født i Kiberg i Finnmark, men oppvokst på Kyrksæterøra i Sør-Trøndelag. Han er blitt 48 år gammel, og utenom jobben som han er svært glad i, har han mange hobbyer. Rotary-medlem, bridgespiller, båtfrelst og levende opptatt av alt mellom himmel og jord, bokstavelig talt. Han er nemlig også svært opptatt av UFO'er, og er overbevist om at det finnes intelligente vesener på andre planeter, og at disse vesenene regelmessig avlegger oss besøk. Mange interesser, men jobben er et stadig tilbakevendende tema, tross formaninger om at dette ikke er noen annonsetekst.

- Men jeg er glad i arbeidet mitt, og jeg synes Gjensidige er et godt selskap både i jobb og å være forsikret i. Faktisk er jeg så glad i bransjen at jeg føler jeg har gjort et menneske en tjeneste når en kunde undertegner en kontrakt, sier Hagen.

Bedre klima

- I dag er det et adskillig bedre klima i forsikringsbransjen enn da jeg startet. Da var det adskillig mer oppsøkende virksomhet og et langt tøffere miljø. Nå oppsøker gjerne folk oss for å få tilbud på forsikringer. På liv-siden er det nå stor stabilitet, og stort sett er det små forskjeller mellom tilbudene i de enkelte selskap i dette markedet. Garanterte tillegg vil bli en konkurransefaktor i fremtiden, og her vil kanskje gjensidige-selskaper stille sterkere enn ikke-gjensidige, mener Hagen.

UFO-interessert

- Du tror altså at det finnes flygende tallerkener med små grønne menn om bord som besøker oss fra tid til annen?

- Ja, det tror jeg fullt og fast på. De fleste har etter hvert kommet til at det kan finnes intelligent liv på andre planeter. Selv er jeg i likhet med mange andre overbevist om at vi får besøk fra andre planeter. Det er altfor mange rapporter om hendelser som ikke kan bortforklares på annen måte. Russiske forskere hevder at det finnes et utall planeter bare i Melkeveien som det er muligheter for at det finnes intelligent liv på, sier Hagen.

UFO-jakt om natten

— rypejakt om dagen

- De fleste har vel hørt om Hestdalen og alle de rapportene om lysende gjenstander som ble sett der. Jeg var der

oppe og gikk på rypejakt om dagen og da kvelden kom var det ut på UFO-jakt. Hva som var mest spennende vet jeg ikke, men jeg fikk ikke sett noen lysende gjenstander selv, men snakket med dem som hadde sett objektene. En av teoriene omkring den store aktiviteten i dette området er at de fremmede romskipene benytter seg av kraft fra magnetiske felter og at det i dette området er kryssende magnetfelter, altså kraftsentra for de fremmede.

Startet foreninger

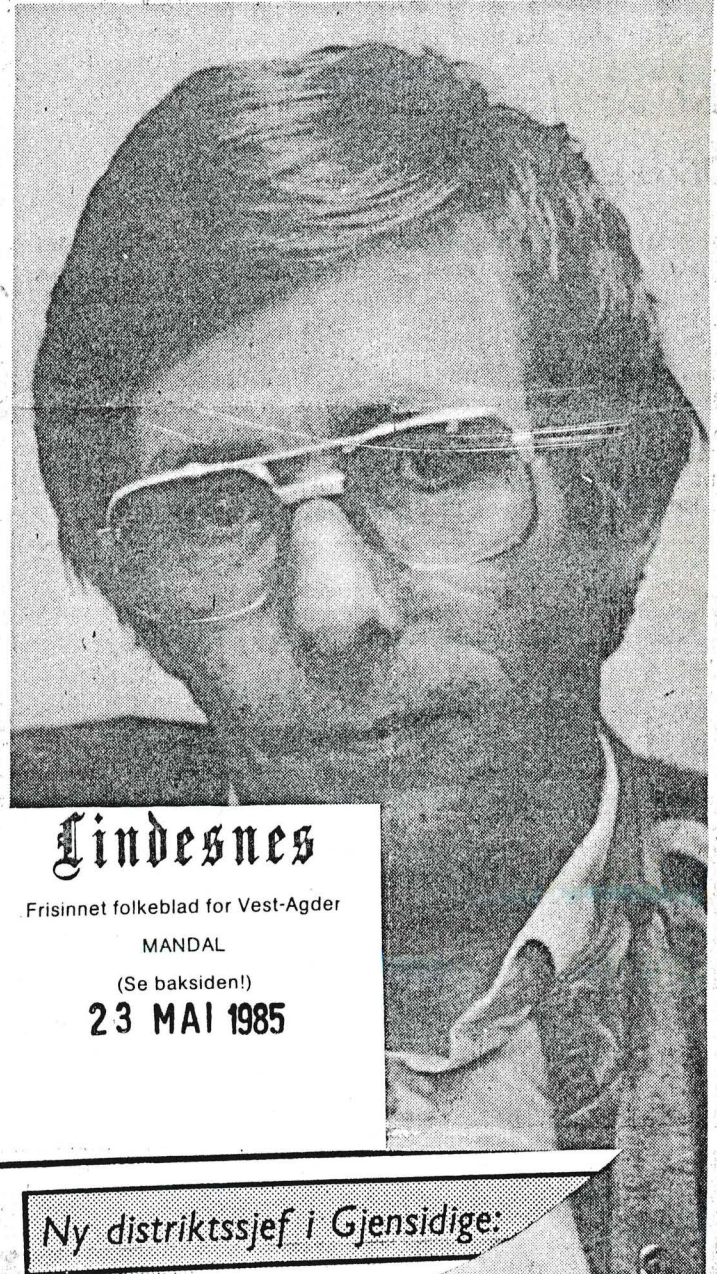
- En tid mens jeg reiste rundt i landet i forbindelse med arbeidet, holdt jeg flere foredrag om dette emnet og startet også UFO-foreninger i Bergen, Trondheim, Tromsø og Stavanger. Jeg drev aktiv PR for saken, men kom til slutt til et punkt hvor jeg følte at jeg ikke hadde mer å yte. Men, dersom det er folk i Mandal som er interessert i temaet, må de gjerne ta kontakt, sier Hagen.

- Du blir ikke møtt med en slags mild overbærenhet når du begynner å snakke om UFO-nauter og flygende tallerkener?

- Nei, ikke nå lenger. Vi har jo hatt en del tilfeller med falsknerier, men det er blitt så mye skrevet i ukepressen og i avisene om emnet og de mange tilfellene som er blitt rapportert, at det er mer akseptert nå. Likevel, vi mangler det siste ugen-drivelige beviset, f.eks. at en tallerken fra rommet lander midt i Mandal sentrum, sier Hagen.

Båtfrelst

- Hva var det som lokket på

Lindesnes

Frisinnet folkeblad for Vest-Agder

MANDAL

(Se baksiden!)

23 MAI 1985

Ny distriktssjef i Gjensidige:

- Jeg er blitt godt mottatt, og trives utmerket i Mandal, sier den nye distriktssjefen i Gjensidige i Mandal, Tormod Hagen.

Sørlandet, siden du søkte stilling her?

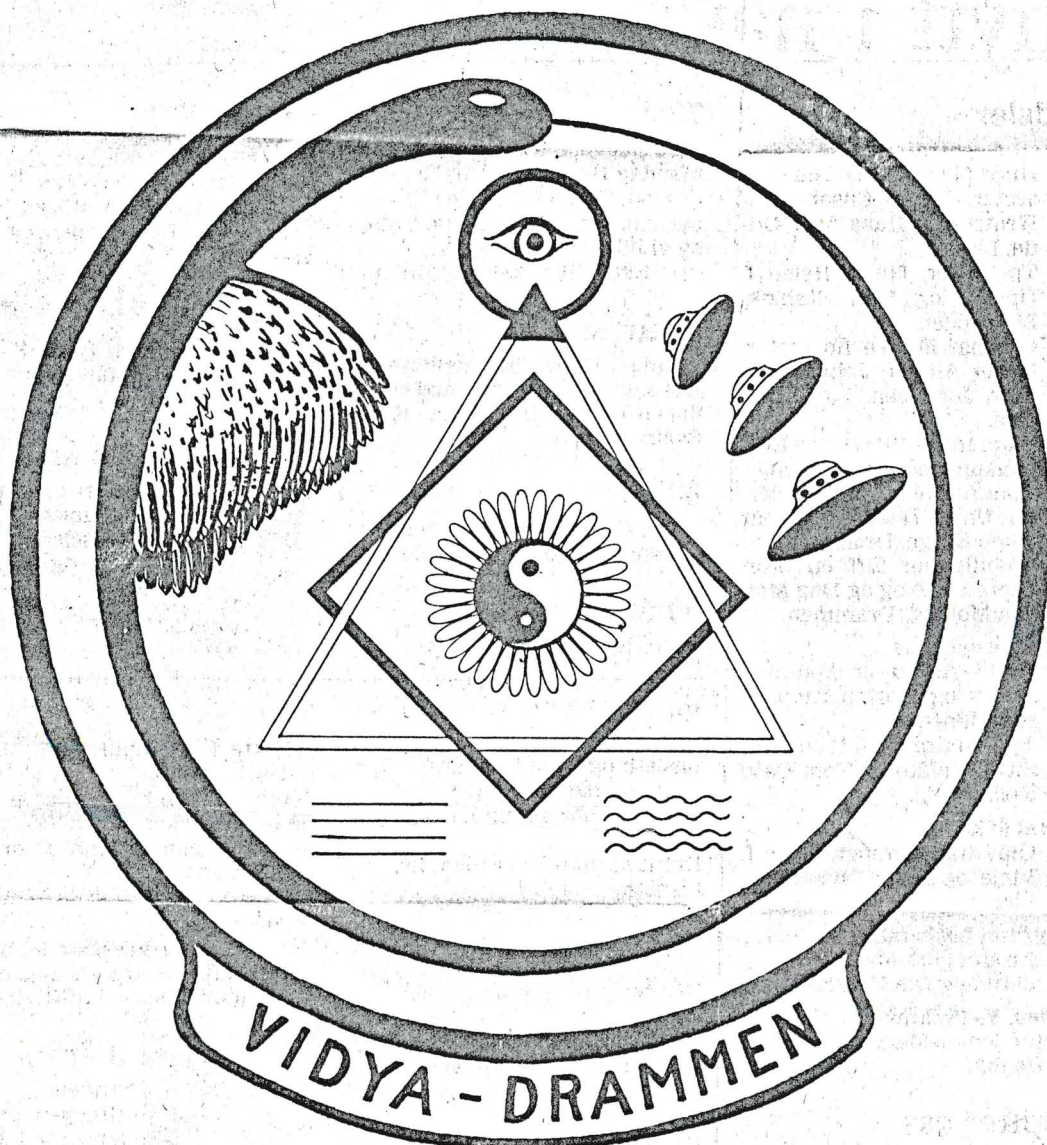
- Jeg er hva man kaller båtfrelst, og Sørlandet er jo stedet for slike mennesker. Jeg var en tid formann for en motorbåtforening i Hemne der jeg kommer fra nå. Vi arbeidet aktivt og planla et prosjekt med småbåthavn. Det viste seg imidlertid at da båteierne fikk vite at det kom til å koste noe å ha båten liggende der, da ville de ikke være med lenger. Dermed måtte vi legge prosjektet på is inntil det ble

modnet noe mer.

Jeg har vært så heldig å få båtplass her i byen og ser frem til sommersesongen med stor forventning, sier Hagen.

Nå synes imidlertid distriktssjefen at det må være på sin plass med noen ord om forsikring igjen og kaster seg ut i skattekommisjonens og Trygdefinansieringsutvalgets innstilling, private sparekontrakter, refinansiering og forsikringsavtaler, o.s.v. Vi får bare konkludere med at **forsikringsmannen** Hagen fikk det siste ordet.

Noen extra kløpp, som kan
før utsendelse av runden.

Vidya er navnet på en ny forening for folk med interesse for det overnaturlige. Senere i juni arrangeres et stort stiftelsesmøte i Drammen.

De gåtefulles klubb

DRAMMEN: Spiss sansene, dere med interesse for alt som er overnaturlig, mystisk og gåtefullt mellom himmel og jord: Senere i juni vil foreningen VIDYA innby til stiftelsesmøte i Drammen.

Kjell Wold

Som Norges første og eneste paraplyorganisasjon for alle grupper mennesker med sans og interesse for overnaturlige ting, tar lokale mystikere fra Drammen og omegn initiativet til denne spesielle foreningen for de helt spesielt interesserte. — Det er mange mennesker både her i Drammensregionen og ellers i Norge med stor interesse for parapsykologi, filosofi, UFOer og andre

overnaturlige ting, sier rose-maler og hobbyfilosof, Thorbjørn Brastad fra Solbergelva til DT-BB.

Sammen med Jan Erik Johansen har han tatt initiativet til å stifte VIDYA, som betyr visdom og kunnskap. Det begynte med uformelle møter i en rosermalerklubb. Men de mange lokale Sokrates'er ble etter hvert 50-60 stykker. Derfor var det naturlig at VIDYA ble født. — Det finnes mange UFO-klubber og andre småforeninger med særinteresser for et eller annet metafysisk. Vi er mange med forskjellige

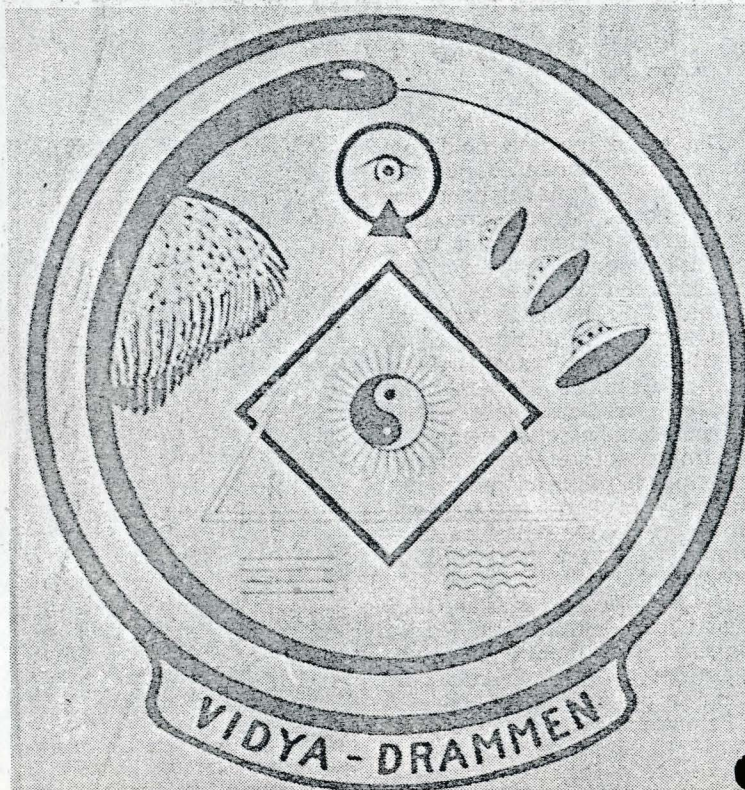
interesser. Felles er imidlertid higen etter å vite mer om de overnaturlige ting stadig som skjer rundt oss, sier Thorbjørn Brastad.

Han ser fram til stiftelsesmøtet på Drafn-huset nærmer St.Hans. — Det forundrer ikke meg om det møter opp flere hundre mennesker. Jeg vet det er enorm interesse for slike ting. Det er bare viktig å påpeke at denne foreningen vil bli politisk og religiøst helt uavhengig, avslutter initiativtakeren til Norges første klubb for det gåtefulle.

Ny forening for det ukjente og overnaturlige skal stiftes:

- Vi tror på UFO, para-psykologi og gjenfødselse

7 JUN 1985

Vi ikke bare tror på dette, vi er helt overbevist om at det forekommer og finnes. Det er så mange bevis, at man ikke kan bortforklare disse tingene. Selv har jeg sett UFO i nærheten av huset mitt i

Solbergelva, på 100-meters hold så jeg en form for flygende tallerken. Jeg har også selv erfart pyramidens krefter og menneskets psykiske krefter.

f Av Oddbjørn Lervik

Det er Thorbjørn Brastad som sier dette til Fremtiden. Sammen med Jan Erik Johansen har han tatt initiativet til å stifte en ny forening i Drammensområdet. Vidya skal foreningen hete, det betyr kunnskap og visdom, og det trengs nok, tatt i betraktning av at arbeidsområdet er det ukjente og det overnaturlige.

- Dette er jo et vidt felt, kan du nevne konkrete tema som

inngår i foreningens interesseområde?

- Vi er opptatt av universets «uforklarlige» gåter og fenomener, f. eks. pyramidens spesielle krefter. Vann som står inne i en pyramide noen dager, får helbredende virkning. Vi skal drive forskning omkring alt det en pyramide kan gjøre. Videre tror vi på UFO-er. Vi er helt sikre på at jorda ofte har besøk fra andre kloder. Para-psykologi og psykiske krefter er vi også interessert i, det samme gjelder renkarnasjon og gjenfødselse, og andre okkulte tema.

Brastad forteller at en gruppe mennesker som er opptatt av dette, regelmessig har vært samlet hjemme hos ham i Solbergelia de siste årene. Men nå er gruppa blitt så stor - 60 stykker, at man må ha større plass. Derfor

starter man en forening som skal ha møter i leide lokaler en gang i måneden. Foreningen skal startes på et møte i Drafn-huset 18. juni. I foreningens lover står det at Vidya skal spre informasjon om, og øke den allmenne viten om og interesse for verdens og universets «uforklarlige» gåter og fenomener. Foreningen skal også utgi eget blad.

- Det er sterkt økende interesse for alt som har med det okkulte å gjøre. Hittil har det vært slik at mange ikke har fort å snakke åpent om slike ting, de har vært redde for å dumme seg ut. I vår forening er det nettopp snakke sammen vi skal gjøre, og alle interesserte er velkomne, sier Thorbjørn Brastad, som for øvrig startet Rosemalerklubben i Drammen for 20 år siden.

Dette er den nye foreningens vignet, sammensatt av mange symboler for det okkulte.

Utklipp fra:

fremtiden

Boks 1014 - 3001 Drammen

Pol. tendens: Arbeiderpartiet

(Se baksiden!)

10. JUN. 1985

Historiene florerer på diskusjonsmøtene hos Torbjørn Brastad:

Tusser på nakken og indianer på

Den smale grusveien kommer liksom opp i gjennom panseret, der den stiger brattere og brattere opp gjennom regnvått, irrgrovt gress og løper videre inn gjennom mørke grantrær. Endelig! Et hus. Vi er i Solbergelva og skal til Torbjørn Brastad, okkultismens

guru (unnskyld, Brastad) i Solbergelva og omegn. En dame kommer ut på trappa og peker ut et hus lenger oppe - «der er det». Gult lys strømmer ut av utildekkede vinduer. Huldrer undrer vi, inspirert av damens lange bølgete hår, omgivelsene og vårt

ekteskapslista

eget ærend: Besøke en diskusjonskveld hos Torbjørn Brastad i hans hjem. Intet fremmed for vår moderne verden avvises bak hans vegger.

Torbjørn Brastad og Jan Erik Johansen er foregangsmenn i en ny forening som startes den 18. juni: Vidya. Foreningens «arbeidsområde» vil være UFO'er, parapsykologi og gjenfødelse. Blant mange andre ting.

Det knirker i trappa under oss idet vi tar peiling på Brastads dør, som kun har klinker på innsiden. Vi skal ikke overvære noe vanlig foreningsmøte, men

en av de utallige diskusjonskvelder som har vært holdt stadig vekk med god oppslutning i Torbjørn Brastads stue.

Tusser på nakken

Og hva får vi ikke høre, nærmest like etter at vi har steget over dørstokken og hilst og takket ja til den allerede fremsatte kaffen i dette gjestfrihetens hus: I dumpa like nedi veien opptrer et eller annet som de fleste vel vil kalle mystisk, men som alle de forsamlede godtar som en del av deres lokale miljø. De aller fleste som

ferdes over denne dumpa, opplever at et eller annet, det være seg tusser, vetter eller troll tar et grepa tak i nakken på dem og sitter på et stykke.

Levd før – gift med indianer

Vi tar en rask rundspørring ved bordet – om noen har levd før. Tja og ja først, men så går alle blikkene i en retning, og en ung dame må til og fortelle:

– Jeg gifta meg med en indianer i 1933. Da var jeg 24 år. Det var i Amerika, og jeg døde i 1950 da jeg skulle føde. Så ble jeg født til dette livet i 1956, forteller

damen, som sier at hun har visst om dette tidligere livet lenge, men at hun begynte å interessere seg for det i voksen alder. Hun husker ikke noe konkret fra ekteskapet med indianeren, men kjente igjen hele innholdet i boka «Den Store Ånd», fortalt av indianeren Lame Dear og skrevet ned av en forfatter.

Gjenferd, astralreiser og vardøger

Og så kommer historiene på løpende bånd. Fremtidens lesere kjenner vel en smule til «Den brune mann» – presten som sies

å gå igjen i Sande. Brastad hevder å ha holdt på å kjøre over'n ved en anledning. Til alt hell for tilhengerne, løste bruningen seg opp i lyset fra billyktene i tide. Vaktmester'n heter en annen skumling som Brastad stiftet bekjentskap med i -41, da han flyttet til Lia, som bruket hans heter. En grå eminense, som farer stille fram, dresskledd kar som foretrekker å være uten-dørs. Alle rundt bordet kjenner Vaktmester'n. Ingen er redde. Sanndrømthet – finnes det? spør vi, og har gjort det helt store. For dermed kommer teorier som

vipper vårt ego aldeles av pinnen. I følge en tibetansk munk ved navn Rampa, skal vi bestå av sju forskjellige legemer – astrallegemer – hvorav ett forflytter seg i natten mens vi sover. Og dette legemet foretar sine reiser på kryss av alle grenser, selv tidsgrenser.

En kar ved bordet hiver seg innpå og forteller at han har stått i sitt eget soverom og sett seg sjøl sove. Om han syntes følelsen var spesielt skremmende? – Overhodet ikke, sier han.

Vardøger har de fleste hørt

om, og de historiene flørte rundt det hyggelige bordet. En av de tilstedeværende damene ble påstått å ha ekstra gode evner i å varsle kommandes ankomst. Der sitter vi og venter på sistemann som skal være med på bildet, og er nesten på nippet til å ta et uten fyren og gå. – Vent, nå kommer han, sier damen. Fire minutter etter banker det på døra. Mye kunne vært sagt og skrevet fra møtet hos Brastad. Men så blir det sagt mye der også...

Den harde kjerne i den gjengen som snart skal danne foreningen Vidya samlet til diskusjonskveld hos Brastad. I forkant ser vi foregangsmenn i foreningen, Torbjørn Brastad og Jan Erik Johansen.